Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 237. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 8-го ЛИСТОПАДА 1980. ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, NOVEMBERA 8, 1980 No. 237 VOL. LXXXVII

Проф. В. Барагурі, редакторові „Веселки", сповнилось 70 років

Джерзі Сити, Н. Дж.— Цієї суботи, 8-го листопада 1980 року, сповняється 70 років життя одному з видатніших українських педагогів, літераторів і письменників-публіцистів, основоположникові і від уже понад чверть сторіччя редакторові видаваного УНСоюзом дитячого журналу „Веселка", проф. Володимирові Барагурі.

Проф. Володимир Барагура

Володимир Дмитро Богдан Барагура народився 8-го листопада 1910 року в містечку Немирові в Західній Україні, в родині Івана і Евстахії з Мушинських Барагурів, середню школу, гімназію, закінчив в Яворові, а вищі студії на філологічному відділі Львівського університету, здобувши диплом магістра із слов'янських мов і літератур в 1934-му році. В 1939-му році одружився з Марією Кушнір і вони мають дві доні, Звениславу і Христину. В роках 1944-46 мгр Володимир Барагура продовжував студії на Віденському університеті. Закінчивши студії на Львівському університеті, учителював у середніх школах Стрия і Яворова. Ще бувши студентом, був кореспондентом журналів „Рідна мова" і „Наша культура" у Варшаві /1930/ та львівських газетах „Нова зоря" і „Новий час" та журналів „Життя і знання" і „Дорога" у Львові й опісля тижневика „Неділя" в Ашаффенбургу в Німеччині. Є автором більших праць про Миколу Хвильового та „ Істота і.завдання літературної критики", опублікованих ще у Львові, й опісля праць:„ Літературна творчість у світлі психоаналізи" та „Меч і книга" /1954/. Багато його праць на педагогічні, літературні, як і наукові та суспільно-громадські теми появилися друком в нашій періодичній пресі в Америці і Канаді, зокрема у „Свободі" та щорічних альманахах УНСоюзу. Надруковано вже також ряд уривків з його в легкому жанрі написаних середньошкільних спогадів „На кленовому мості".

Бувши педагогом по професії і з покликання, проф. Володимир Барагура та його колеги і співробітники з

(Закінґення на стор. 4)

В Ню Йорку відзначено 70-річчя УБСоюзу

Ню Йорк, Н. Й.— Метрополія цього міста величаво відсвяткувала 70-річний ювілей існування та праці Українського Братського Союзу, що його влаштували у неділю, 19-го жовтня ц. р., в залі УНДому Округи Відділів Українського Братського Союзу Ню Йорку та Ню Джерзі разом із Головним Урядом УБСоюзу. Округу Ню Джерзі репрезентували Г. Омельченко та І. Оріняк, а Округу Ню Йорку — М. Турецький, Р. Данилюк, головний контролер УБС; І. Бродило, В. Папуга та С. Чернявський. Участь у бенкеті взяли представники Виконавчого Комітету УБСоюзу: головний предсідник Іван Олексин, головний секретар д-р Роман Ричок, головний касир Едвард Попіль та головний редактор „Народної Волі" Іван Смолій.

Репрезентантом Головного Уряду Українського Народного Союзу був його головний секретар Володимир Сохан, який відчитав привіт від головного предсідника УНСоюзу д-ра Івана Флиса та склав привіт від себе й інших членів Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу, виправдавши їх відсутність участю у раніше запланованих зборах Округ та підкресливши важливу ролю братських союзів в українському громадському житті.

Бенкет відкрив голова Ювілейного комітету Микола Турецький коротким словом про УБСоюз та, привітавши всіх присутніх представників організацій, попросив о. Себастіяна Шевчука провести напочаток спільну молитву.

Опісля провід бенкетом перебрав головний касир УБСоюзу Едвард Попіль, який представив почесних гостей за головним столом та інших представників ряду установ і організацій на залі.

Головний предсідник УБСоюзу І. Олексин виголосив головну промову, в якій він накреслив історію 70 років праці УБСоюзу та його діяльности для добра української громади в Америці та Канаді, для добра українського народу. Він кількакратно підкреслив співпрацю братських союзів, зокрема Українського Народного і Українського Братського Союзів, ствердивши потребу ще тіснішої співпраці між ними для скріплення української громади і збереження в ній демократичних принципів та братерської любови, довір'я і пошани один одного, так потрібних в теперішньому стані нашої громади.

У мистецькій частині бенкету виступив ансамбль „Намисто" з Вашінгтону у складі: Галина Максимюк, Юлія Ломацька, Віра Звадюк, Віра Пипилець, Соня Круль та Оксана Лев. Музичний керівник — Петро Круль. Свій виступ ансамбль почав піснею, присвяченою УБСоюзові, після чого виконав у двох частинах програми низку творів, в тому і замордованого Володимира Івасюка. Виступали на бенкеті теж бандуристи Школи Кобзарського Мистецтва: Ліда Чорна, Христя Баранська, Ярослав Силенко, Наталка Гончаренко, Ірина Івасишин, Оля Худоба, Кіоват Джорджімюк, Володимир Гончаренко, Степан Кандога, Ніна Гуменюк і Кароль Васла. Їхнім опікуном є Микола Чорний, організатор та адміністратор Школи.

Солістка Ляриса Магун —Гурин відспівала в супроводі бандуристів Івася та Володимира Лехіцьких ряд пісень, за що учасники бенкету нагородили їх, як і всіх інших виконавців оплесками.

Привіти виголосили присутні на бенкеті представники установ та організацій: д-р Богдан Шебунчак від Головної Управи Організації Державного Відрод-

(Закінґення на стор. 4)

ДЕНЬ ВЕТЕРАНА

З уваги на свято Дня Ветерана у вівторок, 11-го листопада, „Свобода" з датою того дня не появиться, а Головна Канцелярія УНСоюзу і в-во „Свобода" будуть закриті. У понеділок, 10-го листопада, друкуватиметься число „Свободи" з датою середи, 12-го листопада, а в середу з датою четверга.

Д-р І. Флис вислав ґратуляційну телеграму Р. Реґенові

Джерзі Сити, Н. Дж. — В імені всіх 85,000 тисяч членів Українського Народного Союзу головний предсідник д-р Іван Флис у середу, 5-го листопада, вислав ґратуляційну телеграму на адресу Президента-елекга Рональда Регена, вітаючи його з вибором на найвище становище в країні та бажаючи від імені свого і всіх союзовців нововибраному Президентові всього добра.

„Нехай Господь зберігає Вас у доброму здоров'ї і керує вами у вашій праці відновлення здорової господарки і встановлення наново респектабельности і чести нашої країни, як провідника на міжнародному форумі".

Д-р І. Флис очолював Український крайовий комітет за вибір Регена і Буша.

Йде підготова до Синоду УКЦеркви в Римі

Вінніпеґ, Канада. — Український католицький тижневик „Поступ" помістив у числі з 2-го листопада ц.р. інформацію Владики Максима Германюка, Митрополита УКЦеркви в Канаді у справі чергового Синоду, яку передруковуємо без жадних змін:

„Після різних зволікань і непевностей, Блаженніший Йосиф просив Апостольський Престіл про дозвіл скликати до Риму окрему Раду (Комісію), зложену з Владик: Н. Саварина, І. Борецького, І. Прашка, М. Любачівського й Митрополита Максима з метою приготовити наступний Синод УКЦеркви. Апостольський Престіл дав на це свою згоду, додаючи до згаданих Владик ще Владику М. Марусина. Блаженніший покликав згаданих Владик до Риму на 28-го жовтня, щоб започаткувати ці приготування. Наради Владик мали б тривати один тиждень, але вони можуть бути продовжені. Шойно після закінчення цих приготувань, Блаженніший мав би предложити Папі програму майбутнього Синоду, разом з назначенням дати його скликання. Відповідь Святішого Отця в цій справі дасть нам точніше з'ясування щодо програми та дати у якій відбудеться Синод. Є одне певне: Апостольський Престіл бажає, щоб такий Синод відбувся якнайскорше, щоби на ньому назначити нових Владик на опорожнені владичі престоли".

Українці візьмуть участь у конференції у справах сеньйорів

Балтімор, Мд. — Від 10 до 12-го листопада тут відбудеться спеціяльна конференція, заініційована урядовою агенцією опіки над старшими особами у якій, між іншим братинуть участь також українці — д-р Мирон Куропась, заступник головного предсідника Українського Народного Союзу, Павло Фенчак і Іван Малко, а також представники інших етнічних груп. Конференцію спонзорує Крайовий центр для етнічних справ у містах і Католицька університетська централя для опіки над пенсіонерами.

Предбаченими доповідачами на цій конференції будуть конгресменка Барбара Мікульскі, демократка з Мериленду, сен. Пол Сербейн, демократ з Мериленду, і конгресмен Маріо Біяджі, демократ з Ню Йорку.

Конференція розглядатиме проблеми еміґрантів із східньоевропейських країн з-перед і після Другої світової війни, з окремим узглядненням великих хвиль еміґрації з Мадярщини, Польщі, Чехо-Словаччини, а також Західньої Европи, зокрема Німеччини, Італії та інших держав.

Метою цієї конференції є приготовити рекомендації для Крайової конференції, яка мала б відбутися в 1981-му році з ініціятиви Білого Дому. Тому, що раніші подібні наради розглядали проблеми опіки над старшими особами в загальному, цьогорічні наради звертатимуть увагу на проблеми старших осіб европейського походження.

Деякі офіційні особи у Вашінґтоні думають, що мова і культурна приналежність багатьох осіб з Европи не дає їм змоги використовувати ті соціяльні програми, які є доступними для старших осіб, Загально сподіваються, що в конференції братиме участь біля 300 осіб. Основною ціллю організаторів є вислухати опінії представників етнічних груп і зібрати якнайбільше матеріялу потрібного для праці урядових аґенцій.

У світі

СВІТОМ ОБЛЕТІЛА ВІСТКА, ЩО СОВЄТСЬКИЙ Союз і його сателіти готовляться до військової інтервенції в Польщі у зимових місяцях, коли ані робітники, ані дисиденти не зможуть зібрати великої кількости осіб на масові демонстрації і протестаційні акції. У холодних зимових місяцях поліції і військовим відділам буде легше зробити лінію поділу між робітниками і інтеліґенцією, відібравши прямо одним і другим право на подорожування і на влаштовування більших зустрічей. Крім того, зимою легше буде контролювати доставу харчів для протестуючих робітників.

ГАЗЕТА „НЮ ЙОРК ТАЙМС" І ІНШІ ДЖЕРЕЛА інформують, що лідери Совєтського Союзу правдоподібно плянують регабілітувати відомого письменника і поета, автора популярного твору „Доктор Жіваґо" Бориса Пастернака. В недавно опублікованій антології „День поезії 1980 року", яку опублікувало видавництво „Совєтський письменник" тиражем аж 100,000 примірників, поміщено аж чотири поезії згаданого письменника.

Літературні критики відмічують, що поміщені поезії були вже надруковані раніше і вони насичені релігійним духом, що однак не перешкоджало совєтським цензорам їх з примідетацією використати в антології. На Заході з цього зроблено внесок, що покійний Борис Пастернак проходить процес регабілітації.

Жиди в Совєтському Союзі заповідають голодівки

Москва. — Кореспондент газети „Ню Йорк Таймс-у" в Совєтському Союзі Антоні Остін інформує у числі з 4-го листопада ц. р., що серед жидівських активістів в СССР поширилася ідея, яка, як каже кореспондент народилася в Україні, щоб напередодні відкриття Мадридської конференції для справ европейської безпеки і співробітництва, яка переглядатиме ефективність дії Гельсінкських угод підписаної 35-ма країнами в 1975 році у Фінляндії зорганізувати протестну тридениу голодівку. Ця протестна акція мала б на меті пригадати вільному світові про існування проблеми потоптання прав людини в Совєтському Союзі й інших комуністичних країнах й запротестувати проти значного обмеження еміґрації в останньому часі.

Жидівські активісти заявили кореспондентові, що їм вже відомі бодай 30 осіб, які голодуватимуть напередодні Мадриду і це число буде збільшуватися з кожним днем. „Я не думаю, що ці люди мають якунебудь надію своїм символічним протестом зрушити серця совєтських лідерів", — заявив один із жидівських активістів, якому вже кількакратно совєтські власті відмовляли візи коли він вносив аплікацію на виїзд до Ізраїля. Він при тому додав, що жиди вже в минулому протестували голодівками і це нічого не допомогло у зміні настанови совєтських чинників, але людина, знайшовшись у трудній ситуації, немає іншого виходу.

Ідею проведення протестаційних акцій способом голодівки, перехопили від харків'ян в Москві, Ленінграді й інших містах. В Харкові, — продовжує розповідати згаданий кореспондент, — свого часу Іцак Мошковіц, зустрівшись ще з іншими подібними до нього особами, яким відмовлено у виїзді до Ізраїля, вирішили розпочати голодівку 11-го листопада, яка збігатиметься з відкриттям Мадридської конференції. Агенти КҐБ і поліція, довідавшись про заплановану голодівку, перевели у Мошковіца докладний „трус" у помешканні, обвинуватили його у „паразитизмі", тобто неробстві, не згадуючи, очевидно, що він втратив роботу у висліді старань про виїзд до Ізраїля. В п'ятницю 31-го жовтня Мошковіца й інших осіб з ним зв'язаних арештували, довідавшись, що вони просили посадника міста Харкова за дозвіл на влаштування голодівки на міській площі. Офіційні чинники заявили, що, вони розглядатимуть таку голодівку, як „антисовєтську акцію". Харківський проєкт однак поширився в СССР і про можливість голодівки заговорили в дисидентських кругах Москви, Вільнюса, Ленінграду й інших міст. Деякі молоді активісти вислали також листи до генерального секретаря ЦК КПСС і голови Президії Верховної Ради СССР Леоніда І. Брежнєва домагаючись полегші у виїзді і заявили, що і вони прилучаться до протестної голодівки.

Загально припускають, що совєтські чинники відмовили візи бодай 100,000 жидам, а деяким заявили, що їхні справи вже відкладені до архіву та жадали, щоб вони підписали окремі заяви, що не старатимуться більше про виїзд за кордон.

Лондонський інститут для жидівських справ інформує, що еміграція жидів з СССР обнизилась на 61 відсотки на протязі дев'ятьох місяців в 1980 році. В тому часі через переходовий табір в Австрії перейшло тільки 1,652 особи в порівнянні з 4,275-ми особами, які прибули на Захід в дев'ятьох місяцях 1979-го року.

В Америці

КАЛЬКУЛЯТОРИ В ПЕНТАҐОНІ підрахували, що кожного разу, як ціна на газоліну підвищується на один цент на ґальоні, бюджет оборони країни зростає на 90 мільйонів дол.

У КОНҐРЕСІ ЗРОСТАЄ натиск на законодавців, щоб вони вглянулися в несправедливо тверді міри, що їх стосує — Податкова служба, супроти керівників малих бизнесів і підприємств. Тут панує думка, що такі ревні заходи збирачів податків не так продиктовані бажанням вловити злісних неплатників податку, але щоб сама податкова установа виглядала дуже діяльною й продуктивною.

ДОСЛІДЖУЮЧИ КІЛЬКІСТЬ ВИДАНЬ 74-ох федеральних аґенцій за останні 18 місяців дотична комісія ствердила, що всіх публікацій було 102,000 тоді, коли в тому самому часі „Місячний каталог публікацій" подає лише число 66,000 за цей самий період. Жартуни з-поза уряду на таку статистику зауважують, що „Уряд публікує періодики швидше, ніж може кількість їх підрахувати".

НУКЛЕАРНИЙ РЕАКТОР в Індієн Пойнт в стейті Ню Йорк, на північ над рікою Гадзоном, недалеко самого міста Ню Йорк, буде замкнений на довгий час, — оголосив в середу, 5-го листопада, речник власника реактора Консолідейтед Едісон, через несправність цієї енерґетичної станції. Перерва в дії реактора продовжуватиметься принаймні до червня наступного року, поки зробляться направи, щоб на майбутнє уникнути протікання води, зараженої радіоактивністю, з охолоджувальної системи реактора, через що 17-го жовтня довелося реактор замкнути.

ЩЕ ПЕРЕД ВИБОРАМИ У ВІВТОРОК, 4-го листопада, які дали перемогу Роналдові Реґенові, в Америці поговорювалося про можливих кандидатів на президента у наступних вже виборах через чотири роки від нині. Ними начебто будуть Тед Кеннеді або Волтер Мондейл з боку Демократичної партії, а з боку Республіканської — не Реґен, бо йому буде забагато років, але Джордж Буш, теперішній віцепрезидент-елект, або Джек Кемп, 45-річний конґресмен.

БАГАТО ВАКАНСІЙ УТВОРЮЄТЬСЯ в рядах працівників ФБІ, бо чимало аґентів цієї преважливої американської розвідчої установи виходять на пенсію передчасно, через те, що їм матеріяльно не оплачується залишатися на своїх посадах у ФБІ до обов'язкового віку для емеритури — 55 років. Директор ФБІ Вілліям Вебстер має тепер клопіт з підшукуванням кандидатів на опорожнені цими передчасними емеритами важливі посади в Федеральному Бюрі Інвестиґацій.

Ню Йорк відзначить Листопадові Роковини концертом Візантійського хору

Ню Йорк, Н. Й. (в. л.). — Заходами Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій — Метрополітального Відділу УККА тут в неділю, 9-го листопада ц. р., о год. 4-ій по полудні в залі Фешен інституту при 24-ій вулиці між 7 і 8 авеню, відбудеться величезне відзначення Листопадових Роковин.

Після вступного слова голови КОУАО інж. Михайла Шпонтака і короткої святочної доповіді проф. Миколи Чировського, цілість програми виповнить Візантійський хор з Утрехту, Голляндія, під диригентурою д-ра Мирослава Антоновича, який якраз тепер відбуває своє чергове велике концертове турне по Канаді і З'єднаних Стейтах Америки з нагоди 30-ліття існування хору та 30-ліття пропагування у вільному світі української пісенної культури голляндцями, чи як їх популярно називають „голляндськими козаками".

Разом з хором виступають також тенор-бандурист Володимир Луців і відомі піяністи Іриней і Люба Жук з Канади.

Після виступів в Ню Йорку, Візантійський хор відвідає ще Союзівку 10-го, Пассейк 11-го, Нюарк 12-го, Рочестер 13-го, Клівленд 14-го, Детройт 15-го і Торонто 16-го листопада.

У Ню Йорку відкриється Тиждень Слов'янської Культури

Ню Йорк, Н. Й. (І. С.) — Відкриття Тижня Слов'янської Культури наступить у понеділок, 10-го листопада, в год. 8-ій вечора, тут в Українському Інституті Америки.

Участь у цьому відкритті заповіло багато американських політичних діячів, таких як: Керол Белламі, голова Міської ради Ню Йорку; Ірма Бадійо, голова нюйоркської Стейтової дорадчої ради для етнічних справ і багато представників слов'янських етнічних груп, поміж якими буде присутній о. Іван Дорнич, новий голова Асоціяції Слов'ян на Америку.

У мистецькій програмі цього вечора виступить співак Метрополітальної Опери в Ню Йорку, баритон Андрій Добрянський при фортепіяновому акомпаньяменті піяніста Романа Стецури. Відтак відбудеться коктейл.

У п'ятницю, 14-го жовтня, в год. 7:30 вечора, буде симпозіюм на тему: „Слов'янська етнічна спадщина в сучасній Америці"; модератор - проф. Роман Легедза.

Відкриття цього Тижня буде рівночасно інавґурацією міжслов'янської виставки, в якій братимуть участь усі слов'янські національності, в тому 17 українських мистців.

Молодь Відділу УНС у Перт Амбой влаштовує фестиваль

Дві танцюристки групи з Асторії

Перт Амбой, Н. Дж. — В суботу, 15-го листопада ц.р., тут відбудеться перший Осінній культурний фестиваль, який влаштовує місцевий Український Клюб Молоді при 155-му Відділі УНСоюзу.

Цей Фестиваль є першою імпрезою, задуманою новозаснованим Українським Клюбом Молоді 155-го Відділу, як початок проєкту, завданням якого є відновити й поширювати братську діяльність серед Відділів УНСоюзу по різних українських громадах.

Більшість членів цього клюбу — це молоді українці, народжені в Америці з другого, третього і четвертого поколінь українських поселенців; вони ще не втратили почуття національної приналежности до української громади, і з запалом та ентузіязмом взялися до праці.

На Фестивалі виступатимуть два відомі танцювальні ансамблі: „Українські танцюристи Асторії" під керівництвом Олени Оприско, та танцювальна група „Воля" — Володимира Юрчишина.

Популярна оркестра „Червона Калина" виступить з найновішими піснями, що їх залюбки співає сьогоднішня молодь в Україні.

(Закінґення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $30.00, 6 months — $16.00, 3 months — $9.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

40-ий Президент ЗСА

Зараз після проголошення висліду виборів нового, 40-го з черги, Президента Америки, легко навести безпосередні й посередні причини прогри Джіммі Картера та виграї Роналда Реґена. Але пригадаймо, що ще напередодні виборів усі найповажніші американські газети і всі опитові бюра заявляли, що обидва кандидати біжать у перегонах до Білого Дому „рам'я при рамені" і тому переможець виграє напевне тільки невеличкою більшістю голосів. Були й такі песимістичні коментатори, які не виключали, що з вини третього „незалежного" кандидата, Джона Андерсона, голоси будуть так розбиті, що ніхто не матиме потрібних 270 електорських голосів і вибір нового Президента перейде, згідно з Конституцією, до Палати Репрезентантів, де демократи мають велику більшість і тому Джіммі Картер буде переобраний. Щобільше: очікуючи висліду виборів у своїй головній квартирі у Лос Анджелесі в Каліфорнії, Роналд Реґен з усмішкою заявив приявним, що він „оптиміст", але тут же його дружина Ненсі додала прикметник „обережний". І тому вислід виборів був великою несподіванкою не тільки для загалу американського суспільства, але й для самих кандидатів — для Джіммі Картера і Роналда Реґена.

Як „Свобода" згадала вже в інформаційній новинці про вислід виборів — Роналд Реґен є найстаршим щодо віку Президентом, — він є першим Президентом, який після розводу з першою дружиною вдруге одружився і він перший Президент, який має за собою кар'єру фільмового актора та телевізійного коментатора. Проте він казав правду, коли у відповідь на заяву президента Картера в минулотижневому словесному двобої перед телевізійними камерами, що — мовляв — Президент приймав важкі рішенні в прерізних складних справах внутрішнього і закордоннополітичного порядку, — Реґен казав правду у своїй відповіді: „Я, будучи двократним губернатором стейту з найбільшим з усіх стейтів числом населення мусив теж приймати рішення у преважливих справах". Він казав правду, бо з несподіваним вибором Реґена на каліфорнійського губернатора він мав там теж економічну кризу з інфляцією, дорожнечою і безробіттям, і він мав — під час В'єтнамської війни — раз-у-раз демонстраційні бунти студентів, в одному з найбільших університетів Америки. І він зліквідував студентські заворушення. Одною, чи не найбільшою причиною прогри президента Картера була його негарна тактика виборчої кампанії, в якій він представляв Реґена, як реакціонера і прихильника вирішування міжнародних проблем військовою силою, а не дипломатією, себто — казав виразно Президент: вибір Реґена на президента — це „риск". Вістря такої кампанії відвернулося в сторону президента Картера. Реґен мав рацію, що тільки людина несповна розуму може бажати собі війни в атомовій добі.

Реґен виграв вибори, бо в Америці вже від довшого часу можна було зауважити гін „направо", себто — відворот від концепції „доброчинної держави" („велфер стейт"). Реґен виграв, бо у своїй виборчій кампанії він вказував на факти, що їх трудно було заперечити: він порівнював стан народного господарства в ЗСА з-перед чотирьох років і тепер, — стан поваги ЗСА у широкому світі тому чотири роки і тепер, — стан відношення збройних сил ЗСА і СССР тому чотири роки і тепер, — стан інфляції і безробіття, коли Джіммі Картер став президентом і тепер, після близько чотирьох років його урядування. Це промовляло більше до переконання виборців, як тактика „застрашування" Реґеном, як „палячем війни".

Реґен виграв, бо був обережнішим у своїх обіцянках, аніж був Картер тому чотири роки. Тоді Картер, майже невідомий широкому американському суспільству, обіцював усе можливе всім, до кого промовляв: великому промислові і робітничим спілкам, кольоровим громадянам і жінкам, містам і фармерам, робив обіцянки, що їх не був всилі дотримувати. Наприклад: стоять ряди звандалізованих кам'яниць без вікон і дверей, наче несамовитий цвинтар кам'яних велетнів, та він приобіцявши відбудувати Південний Бронкс, не рушив пальцем у тому напрямку. І програв у тому Ню Йорку, який наче за традицією — демократичний...

Ще десятки статтей, інформаційних і коментаторських, прийдеться писати на тему цієї зміни у Білому Домі. Не можна передбачувати, як конкретно проявиться у цій країні зміна мешканців у Білому Домі, бо це було б дуже ризиковне ворожбитство. Майбутність покаже, чи 40-ий Президент виправдає надії народу.

Іван Кедрин

ЖІНОЧИЙ РУХ — У СВІТІ Й У НАС

Багато тисяч років минуло від часу кам'яної епохи, коли то два дебелі мужчини, чи може мавполюди, гатили один одного довбнями, а при вході до печери ждала жінка, хто переможе і стане її паном. Давно вже теж минулися публічні базари, між ними й на Криму, де продавали чоловіків і жінок.

Кривдячий синонім

До речі: в ясир попала теж дочка духовника з Рогатинщини Настя Лісовська, яку теж продали з публічної торговиці на Криму та яка була опісля дружиною турецького султана Сулеймана І і стала леґендарною Роксоляною.

Але ще й далеко перед народженням Христа були жінки, які перейшли до історії. Одній з них, дружині Сократа Ксантипі, зробили велику кривду: її ім'я стало наче синонімом злющої надокучливої „баби", коли тим часом це була насправді добра статечна господиня, яка правильно нарікала, що її чоловік замість заробляти гроші і цікавитися родиною, вічно волочиться по ринку („аґора") в Атенах з гуртом молодців, з яких дехто мав погану славу (Алькібіяд), — хоч Ксантипа не могла передбачити, що один із тих його учнів, Платон, зробить своїми творами свого вчителя одним із найбільших філософів світу, а інший учень Арістотель, стане вчителем — дорадником Олександра Македонського, Великого.

Всесвітня історія роїться жінками, які грали в історії видатну ролю, між ними — національні героїні, як Жанна Д'Арк, яка згинула в обороні своєї французької батьківщини. Її спалили на кострі 1431 року, згодом проголосили святою. Жінки падали жертвою жорстокости своїх чоловіків. Друга дружина Генріха VIII, який наказав відрубати їй голову на 29-му році її життя; Марія Стюарт, королева Шотляндії, яка впала жертвою інтриґи й загинула з рук ката, а Марія Антуанетта, дочка Марії Тереси, яка разом із своїм чоловіком Людовиком XVI загинула під ґільйотиною у Великій французькій революції. І в історії України є такі великі жіночі постаті, як княгиня Ольга, або княгиня Переяслава Евпраксія, яка воліла згинути, як впасти в руки ворога.

І в новітній історії України, за наших таких часів були жінки-героїні, як Ольга Бесараб, замучена у польській тюрмі; чи Ладя Магилянська, розстріляна большевиками, чи Олена Теліга, розстріляна німецькими варварами в Києві.

Український жіночий рух почався щойно в 70-их роках минулого сторіччя. Наддніпрянські українки боролися спершу тільки за доступ до високих шкіл. На 90-ті роки минулого сторіччя припадає заснування „Клюбу русинок", і щойно у 1917 році в Західній Україні засновано „Союз Українок". В Америці заснували його у 1925 році. Тоді вже цілі цього українського жіночого руху, що його передвісником був жіночий рух на Заході, єднав вже проблеми соціяльно-економічної рівности з чоловіками з рівністю в політичному житті. За відродженої Польщі між двома світовими війнами жінки із Західньої України були вже репрезентовані у польському соймі й у сенаті. Жаль, що нема ще великої історії, опертої на джерельних матеріялах, — бодай на збережених річниках преси, — та літературі, що її можна б відшукати і зібрати. Жаль, що нема ще такої великої історії українського жіночого руху: заслужився у ньому поважний гурт наддніпрянських і західньоукраїнських діячок, які були творчими в цілому українському русі національного відродження.

Первісний спротив

Цікаво, що коли почався в Англії рух „суфражеток" — він не знаходив спершу загальної апробати навіть серед самих жінок. Особливо французькі жіночі постаті вважали, що своїм посереднім впливом на своїх чоловіків чи службових шефів можуть більше зискати, як безпосередньою участю в громадсько-політичному житті: вони покликувалися на велике, інколи вирішне значення французьких сальонів, в яких першу скрипку грали жінки, дружини високих державних достойників. Але жіночий рух за повне зрівняння в усіх правах з чоловіками щораз зростав — і не переривався по нинішній день,

(Закінчення на стор. 3)

З НАШИХ БУДНІВ

Козаки з Утрехту

Якщо сучасного нюйоркського бюрґемайстра, пана Шпонтака, відзначатимуть колись за його заслуги для української громади, то напевно запишуть йому декілька кредитів за те, що на першому році його урядування відбулось в нашій Метрополії величаве Листопадове Свято з участю славетних „Голляндських Козаків", під командою їх кошового отамана, д-ра Мирослава Антоновича, що здобуває по широкому світі Україні честь і славу не „през шаблю", а „през" дириґентську паличку.

З тим справді унікальним мистецьким ансамблем, Візантійським Хором з Голляндії, пощастило мені ближче познайомитись яких три роки тому на Союзівці, коли голляндські візантійці концертували власне на клаптику української землі в Америці. Пригадую собі, як пан управитель Квас віддав особливі гонори керівникові та його засновникові хору, д-рові М. Антоновичеві, обвозячи його на своєму „квасоході" по всій території Союзівки, що стояла в той час у повній і неповторній красі золотої осені, чи то пак „індіянського літа"...

У той же час, пригадую собі, мені ще не було „законом заборонено" концертувати на свій спосіб у барі „Веселка", і не один „тягар" довелось тоді підняти за вельмицінне здоров'я королеви Юліяни в дружній кумпанії симпатичних козаків з Утрехту... Одному ж русявому солістові я навіть подарував свою теплу хустку на шию, поскільки соліст залишив, мабуть, свій шаль „у неботи" і дуже потім тремтів за бархатні оксамити козачого голосу...

Уявляю, як любо-мило буде привітати дорогих гостей нідерляндських у цю неділя 8-го листопада у Ню Йорку та вшанувати разом з ними 30-літній ювілей існування і концертування цього прекрасного зору!

Правда, ця зустріч проходитиме тепер на безалькогольній плятформі, якщо річ іде про мене, грішного, зате концертова програма збагатиться надзвичайною участю мистців-солістів міжнародного калібру, таких, як знаменита пара піяністів з Монтреалю, Люба й Іриней Жуки, і тенор-бандурист, маестро Володимир Луців із Лондону.

В цьому місці дозвольте також зарахувати до закордонних гостей святочного промовця в науках пана професора Чировського Миколу, хоч і він, рахувати, близький наш сусід, заледве із-за гудсонської калабані...

Тепер то й подумати страшно, що був би підписаний раб Божий, Іван, тієї всієї співацько- музикальної краси не почув та й не побачив, якби ласкавий Господь в Своїй милості безмірній не дозволив йому, підписаному, ще раз проголосувати за нового американського президента, а там і поклонитися ще раз світлим тіням Великого Листопада...

Ікер

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Ситуацію ще можна направити

Раз на чотири роки відбувається Конґрес Українців Америки, себто конґрес представників українсько-американських організацій. Ми повинні б на них обговорювати пророблену працю, дискутувати над її поліпшенням в майбутньому. Така зустріч, не зважаючи на ті чи інші розходження у тих чи інших справах, дає нам нагоду конфронтувати наші думки, наші ідеї, ділитися нашим досвідом і доходити до якихось кінцевих спільних рішень. Будучи організацією організацій УККА повинен мати в своїй практичній роботі можливість створення такої внутрішньої атмосфери, щоб кожна організація в її системі мала право й обов'язок почуватися співвідповідальною за всі успіхи і неуспіхи тієї нашої організації. Тому у підборі людей, що мають цю орґанізацію проводити на протязі чотирьох років, треба вибирати одиниці, які вміють створити атмосферу співпраці і вирозуміння, які потраплять різні наростаючі загострення злагіднювати, шукати компромісів. А таких людей ми мали і маємо. Їх треба лише підшукати.

Ніде правди діти, в минулому на американському терені наш УККА часто „тягнувся у хвості" важливих справ, а не ініціював їх, не керував ними. І Гарвард, і Енциклопедія Українознавства, і Патріярхат (назвати лише деякі) діяли і діють самі без якогось впливу на них УККА. Мало цього, деякі „укаківські" діячі і в центрі і в терені або явно або скрито діяли і дальше діють проти згаданих акцій. Одна із чолових молодечих організацій, що входить в систему УККА дійшла навіть до того, що закликала молодь (так — молодь!) не піддержувати Енциклопедії Українознавства, бо вона не зовсім вірно подає одну справу. (Я думаю, що за десять років від сьогодні ті люди, які підписали ту заяву будуть самі її стидатися). Але УККА і в тій ситуації не мало відва-

(Закінчення на стор. 3)

Ярослав Курдидик

ОМАН — „АМЕРИКАНСЬКИЙ ҐІБРАЛЬТАР"...

Нещодавно Л.Е. Нелсон, один із добрих американських знавців національної оборони, допустився „неприхильною заявою" про американських закладників в Ірані малощо не „національної „єресі"...

Нелсон між іншим заявив, що американські ґеостратеги стали перед дилемою, чи мовляв, життя закладників слід уважати за важливіше, як саму оборону і забезпечення американських інтересів у тому багатющому нафтовому просторі Перської затоки. Нелсон заявив, що вищезгадані ґеостратеги уважають, що може надто багато уваги було відведено й зосереджено на безпеці закладників а це на свій лад-зпаралізувало цілковито ЗСА і не дало їм можливости у тому обширі переключитися із теперішньої позиції вичікування пасивної оборони на відверті, рішучі й наступальні дії. Він теж сказав, що, починаючи від 70-их років, центральною метою Америки було саме тільки виключне встрявання у нафтові справи там, і за увесь той час важко було дошукатися чітко означеної розподільної межі, що її нікому з-поміж „нафтових держав того обширу не дозволено переступати.

Щойно зудар між Іраном та Іраком приспішив справу перегляду і перевірки Америкою укладу вартости й вагомости поодиноких держав того обширу, і примусив ЗСА вирішити, де їм слід найсильніше і напостійно закріплюватися. У теперішній американській стратегії у Перській затоці вибір впав на Оман, що його Америка хоче перетворити у велетенський мостовий причілок, або — як дехто називає — в Американський Ґібральтар.

Ще заледве 10 років тому Оман не мав шляхів, шкільної системи, належно впорядкованої державної адміністрації, не згадуючи вже про його національну оборону. Але в останньому часі роля Оману в стратеґії ЗСА перетворили його у многогранну вартість. Згадати хоча б тільки про найважливіше: Оман контролює протоку Гормуз, через який кожного дня пропливають 60-75 нафтоналивних танкерів до нафтових портів Перської затоки і назад; Оман фронтово звернений до Індійського океану й Арабського моря, де ЗСА приякорили свою воєнну фльоту відколи Совєтський Союз перевів окупацію Афганістану; Оман неначе вирівнює своєю вагомістю мілітарну базу в Адені, у Південному Ємені, на південнозахідньому вході до Червоного моря, де тепер домінують впливи Москви.

ЗСА розпочали потайки користуватися цим стратегічним королівством на південно-східньому вершку Савдійської Арабії, щоб звідтіля постачати в тому обширі свою фльотудо складу якої входить 33 морських одиниць, основна ціль яких охороняти Перську затоку. З дипломатичних кіл повідомляють, що ця операція, яку досі не оформили і не проголосили обидва уряди, перейшла в таку стадію, де щораз все більше поширюються американські мілітарні впливи. Наразі першим і основним завданням американської присутности в Омані є охорона цієї держави від агресії, як теж і від евентуальних підривних дій внутрі країни, хоч досі ще не встановлено і не продеталізовано ніякого окремого домовлення.

Західні мілітарні знавці висловлюють думку, що коли ЗСА матимуть доступ до користування всіма мілітарними можливостями і засобами Оману, то це тільки підтверджуватиме, якого великого значення надають американці цьому „новому Ґібральтарові".

Покищо Оман ще не отримав від ЗСА ніякої рекомпенсати в заміну за те, що дозволив їм користуватися його територією. Але, як заявляють оманські політичні речники, мовляв, для нас найважливіша оборона, і, коли зайде потреба, ЗСА оборонятимуть наші і їхні спільні інтереси в затоці.

Наразі не маловажним для американської морської сили на Індійському океані й Арабському морі є, щоб стежно-розвідчі літаки ЗСА після відносно далекосяжних польотів забезпечувалися пальним і відпочивали в Мускаті. Варто згадати, що оперативне постачання для Оману переводять головним чином транспортові літаки-велетні Ц-141 Старліфтер, які осідають на острові Мазіраг на схід від Оману. А звідтіля вже легшого типу транспортові літаки, як теж і важкі транспортові гелікоптери, перевозять решту постачання бойовим діючим силам.

Появилися також вістки, що на випадок кризи, американські наземні війська можуть бути перекинуті повітряною дорогою якраз до острова Мізараг, на якому йде гарячкова розбудова тамошнього летовища. У дальшому плянується, що цей острів буде в найближчому майбутньому „підзасібною базою", звідкіля вже будуть перевозити бойові з'єднання до кожної точки в обширі, де того вимагатиме бюдь-яка акція.

Бойова фльота Оману є дуже слаба, щоб могти патрулювати і контролювати протоку Гормузу та запобігти евентуальним терористичним нападам на танкери або перевести запобіжну охорону, якщо Іран чи яка інша держава бажали б замкнути притоку.

І тому перше, що доведеться вчинити ЗСА, — це перебрати, очевидно за повним порузумінням і згодою Оману, повну і беззастережну контролю морської оборони, включно аж до того, що коли б Іран поважився у найгіршому випадку навіть і замінувати протоку Гормуз, перевести негайно належне очищення сумежних вод усіма можливими технічними засобами, не виключаючи при тому навіть застосування Америкою бойової сили.

Богдан Остап'юк

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКІ ВЕЧОРИ В ДОМІ БОГДАНА ЛЕПКОГО

(У 108 річницю народження поета — 4 листопада 1872)

Коли восени 1927 року я виїздив на студії до Кракова, передала мені сестра Лепкого сл. п. Олена Ремеза поручаючого листа, який я мав вручити її братові в Кракові. І саме цей лист відкрив мені дорогу до дому Лепких. Лепкий зразу заявив, щоб я почувався у нього як у себе вдома, і щоб нічим не в'язався. З цього часу й почалися мої відвідини у його домі при вул. Сенаторській ч. 19/II поверх. Цьому сприяла ще ця обставина, що я знайшов собі мешкання у дільниці Звіринець, недалеко вул. Сенаторської.

Хоча я студіював на філософічному факультеті хемію та природу, то все таки мав змогу ходити на виклади української літератури, що її викладав проф. Лепкий від 1-2 год. після пол. у залі ч. 32 II поверх Колеґіюм Новум (Ягейлонського університету). Саме у той час я не мав інших викладів і це дало мені нагоду слухати його лекцій. В університеті була у той час триместрова система і Лепкий старався, щоб кожний семестр становив цілість його лекцій. І так одного семестру викладав Шевченка, другого Франка, третього Лесю Українку і т. ін. Поруч офіційних студентів, які студіювали у Лепкого, приходили на його виклади українські студенти з інших факультетів, і таким чином ми збільшували число його слухачів.

Проф. Лепкий був прекрасним викладачем. Слухати його лекцій було для нас всіх справжньою насолодою. Ще досі ввижається постать професора, як він, склавши руки стоїть за катедрою, і злегка прижмуривши очі, ніби задивлений у давньоминуле, промовляє м'яким баритоновим голосом слова, які глибоко западали у наші серця. Пригадую собі, як він викладаючи про Шевченка, показав нам два автографи його поем, які зберігалися у Краківських музеях. Це було для нас великою несподіванкою, бо оце вперше ми побачили автентичне письмо нашого великого Кобзаря. Професор часто робив деґресії, вплітаючи у виклад різні маловідомі деталі, які лише збагачували зміст його лекцій. У мене зберігається світлина Лепкого, що її я зробив під час його викладу в листопаді 1928 року. І хоча фотографія під технічним оглядом не дуже вдала (в той час падав дощ, було слабе освітлення), проте як пам'ятка, вона має історичну вартість.

Подружжя Лепких було незвичайно гостинне, їхній дім (на жаль, не власний), був відкритий не лише для науковців, мистців, знатних людей, але також для широкого загалу нашого студентства, як і для селян. З Волині приїхало кілька селян, щоб особисто подякувати йому за епохальний твір — тетралогію „Мазепа". „Дім Лепких, — як згадує про це проф. д-р Василь Лев у книжці 'Богдан Лепкий — життя і творчість' — знову став амбасадою української культури, вправді тепер у трохи іншому характері. Лепкий радів відвідувачами, бо вони приносили йому, немов живі свідки, вістки з рідних земель, за якими так дуже тужив".

У вітальні поета висіли побіч картин таких відомих наших мистців-малярів, як: Івана Труша, Олекси Новаківського, Михайла Бойчука (відомий прекрасний портрет поета у молодому віці), Миколи Івасюка, Осипа Куриласа, Петра Холодного, старшого — також і власні картини поета, як „Мадонна з дитятком", портрет Шевченка та інші. Лепкий збирав картини українських мистців, що ними були завішані стіни кімнат. Це була справжня картинна ґалерія.

У домі Лепких я зустрічав таких мистців та науковців як відомий мистецтвознавець проф. Дам'ян Горняткевич з дружиною (тоді ще незаміжньою Дарією Брикович), мистець-скульптор Сергій Литвиненко з дружиною Надією, д-р Василь Витвицький, (тоді ще студент музикології) диригент студентського хору в Кракові, д-р Мирон Лятишевський, маляр Андрій Лепкий (не споріднений з Лепким) з дружиною Олею, які жили в тому самому домі на першому поверсі, (Оля, відома співачка, сьогодні заміжня Ястремська, яка у великій мірі причинилася фінансово до збереження архіву поета), д-р Юліян Ґеник-Березовський, (тоді ще студент), найвизначніший мистець слова, проф. Роман Брикович, д-р Ярослав Ґеник-Березовський, брат Юліяна, (тоді ще студент медицини), Богдан Кабарівський, мій шкільний товариш Володимир Постригач, вірші якого любив слухати Лепкий та інші.

Ці зустрічі в домі Лепкого були саме цими незабутніми літературно-мистецькими вечорами. У колі відвідувачів поет розказував спогади із свого життя, особливо з його ранньої молодости, коли він ще був учнем чи студентом Бережанської гімназії. Він залюбки розповідав у той час, коли вечірній сумерек оповивав вітальню, і коли ми всі майже не бачили його постаті, а лише чули його милозвучний голос. Заворожені чаром його слова ми, неначе у молитовному скупченні слухали оповідання з казки його життя. Яка шкода, що, мабуть, ніхто не записав на звукозаписній стрічці його голосу. Лепкий був незрівняний промовець. Пропали безслідно його доповіді на різних національних святах, ювілеях, концертах.

Одного разу, під час дискусій на літературні теми, показав нам поет книжку великого формату. Це був переклад німецькою мовою нашого „Слова о полку Ігоревім". Книжка була гарно ілюстрована і люксусово видана, і як на той час досить дорога. Незвичайною особливістю тієї книжки було те, що кожна ілюстрація була на іншому ґатунку паперу. „Ось як німці видали переклад нашого славного твору XII сторіччя. Ми ще не скоро здобудемося на таке видання, сумовито завважив поет". До постійних відвідувачів поета належав згаданий уже проф. Д. Горняткевич, який часто дискутував з Лепким на літературно-мистецькі теми. При цьому він виконував дуже важливу та корисну роботу, а саме власноручно оправляв та зшивав цінні книжки, які Лепкий привіз з Берліну, і які займали дослівно цілу кімнату. Ці книжки, це, мабуть, було єдине багатство поета.

Часто Лепкий — оповідач ставав — слухачем. Не раз, бувало, закінчивши оповідати свої спогади, звертався до

(Закінчення на стор. 4)

Ситуацію...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ги зайняти постави, тим більше, що пластова молодь допомогла тому ділу дуже багато. За десять років Тайван може зникнути з лиця землі, а з ним і наші „українські успіхи". УККА знайшов інспірацію й запал поборювати Закордонне Представництво Української Гельсінкської Групи, але цю роботу краще за нас робить КГБ з Москви.

Потреба візії

Живемо між людьми, які вміють думати, вміють і хочуть діяти. Ми мусимо також таких людей шукати між собою і ми їх теж маємо. Інші народи мають свої національні уряди і вони діють в їхнім імені. Ми, вільні українці, того люксусу не маємо. Тому наші громадські централі повинні б діяти в багатьох напрямках, репрезентувати нас у цілій ширині. УККА, як організація організацій, потребує у своєму проводі динамічних, інтелігентних, з візією людей, що вміють з'єднувати, вміють і хочуть притягати, а не відганяти від праці всі наші творчі сили. А вже найбільше треба уникати посилати на провідні місця в УККА людей контроверсійних, нездібних на якісь глибші думки, людей, до яких ми мали б повне довір'я, як до щирих і правдивих патріотів.

Остання Конвенція УККА діяла якраз навпаки. Хтось нами „керував" так, що ми роз'їхалися додому розбиті, роз'єднані, втративши довір'я до самих себе і наших провідників.

Хто виграв? Ані ті, які „захопили" своєю математичною більшістю владу, ані ті, які слушно проти того протестували, що математична більшість робила. Єдиний, хто виграв, це агенти КГБ, які так легко осягнули свою ціль.

Що ж тепер робити. Вдаритися „по голові" і пробувати зробити добре. Те ще можемо зробити. І конечно це зробим „на злість усім нашим воріженькам". Але тут треба щирого патріотизму, треба розуму і мужности партнерів. Нехай справу переймуть поважні громадяни і щирі патріоти. А ми таких ще дякувати Богу маємо між собою по обох боках ривалізуючих сторін. І нехай ті, відповідальні особи шукають ключа для направи ситуації. Задержання ротаційної системи і повернення організацій, що вийшли на конвенції УККА, може допомогти зберегти єдність.

Іван Я. Хамуляк

Нюарк, Н. Дж.

Молодь Відділу УНС...

(Продовження зі стор. 1)

Богдан Андрусишин, співак народних пісень, співатиме традиційні українські пісні. Володимир Курило рецитуватиме твори Василя Симоненка українською й англійською мовами. Для доповнення програми української музики запрошено виступити бандуриста Теодора Семчишина.

В програмі Фестивалю також виставка образів молодих українських мисткинь: Уляни Судевич, Христини Головчак-Деберрі, Катерини Слабодух та Ористи Федун.

Після мистецької програми відбудеться спільна вечеря, під час якої гості й виконавці матимуть нагоду познайомитися поміж собою.

Оркестра „Червона Калина" гратиме до танців на забаві після вечері.

Вступ на концерт вільний, але треба заздалегідь замовляти квитки на вечерю й забаву. Програма концерту почнеться о год. 5-ій увечорі в залі української католицької церкви Успення Пресвятої Богородиці.

Вступ на вечерю і забаву — 10 дол., а тільки на забаву — 5 дол. Вступ на вечерю і забаву для дітей до 10-ти років віку — 5 дол.

В справі квитків слід телефонувати на числа: (201) 451-2200 екст: 45 у вечірних годинах (201) 826-7204.

З ПАКІСТАНСЬКИХ ДЖЕРЕЛ НАДІЙШЛИ інформації, що чимраз більше совєтських вояків гине в боротьбі з антикомуністичними повстанцями в Афганістані. Тільки в самому Кабулі перебуває у шпиталях біля 500 совєтських поранених вояків, яких гелікоптерами привезли з гірських околиць. До шпиталів привозять також вбитих совєтських вояків, тіла яких опісля перевозять до Совєтського Союзу, хоч останньо поширюються вістки, що їх частинно хоронять в Афганістані.

Жіночий рух...

(Продовження зі стор. 2)

дармащо жінки займають вже у різних країнах світу найвищі становища: Маргарет Тачер — прем'єр Британії, Індіра Ганді — прем'єр Індії, — покійна Голда Меір в Ізраїлі. І в історії Америки були такі жінки, як Едіт, дружина президента Вудро Вілсона, яка наполягала на лікаря Білого Дому, щоб кілька місяців скрити перед Конгресом і пресою факт, що Вілсон став після удару мозку — інвалідом — і насправді виконувала — з дорадниками — президентські функції. І була Пет Ніксон, яка не втручалася в політику, зате мудро радила Ричардові Ніксонові, своєму чоловікові, щоб знищив всі записні стрічки, що їх робив з усіх розмов, ведених у його кабінеті у Білому Домі. Коли б Ніксон був послухав її, то урядував би до кінця своєї каденції...

Хоч жінки в Америці є губернаторами, сенаторками і конгресменками і займають видатні становища у світі бізнесу, жіночий рух не припиняється. „Висить" все ще проєкт додатку до Конституції про рівність жіночих прав, популярно званий „ЕРА" („Іквел Райтс Оппортуніти"), який все ще не перейшов ратифікації у кваліфікованій більшості стейтів. Є в тому проєкті правильні й справедливі заложення, як, наприклад, обов'язок винагороджувати жінок так само, як чоловіків якщо вони виконують таку саму працю. Але є й така настанова, що держава (стейт) має покривати кошти жіночих абортів. Саме це останнє заложення спричинило, що на конвенції Республіканської партії Комісія плятформи, — партійної програми на найближчі чотири роки, — рішила відкинути „ЕРА". За ту опозицію демократи і жіночі організації гостро критикували новообраного президента Роналда Регена.

Позитивне явище

В українському світі можна зауважити цікаве і дуже позитивне явище: це зацікавлення громадсько-політичними справами серед наших молодих жінок, більша активність студенток, ніж їх чоловічих колег; краща видатність жіночих студентох у висококвалітетних студіях. Українські молоді жінки виявляють ширший засяг зацікавлення і глибший підхід до різних проблем, як молоді чоловіки. Перед українськими жінками у вільному світі стоїть теж місія, яку вони швидше можуть виконувати, аніж їхні чоловіки: вчити своїх дітей української молитви, навчити їх української мови, навчити їх виконувати у практиці теорію „двох батьківщин", зберегти їх для української спільноти і для добра батьківщини їхніх батьків — України.

Належить їм особлива честь і пошана за їхню вихòвну працю, за їхню діяльність у молодечих організаціях, за їхню творчу працю у ділянках науки й образотворчого мистецтва, за їхнє розуміння ваги українського музейництва і за їхню активність у громадсько-політичному житті. І коли між ними є також жінки, які зайво сіють роздор і непорозуміння в ділянках церковно-релігійній чи громадсько-політичній, то завжди в усіх справах мусять бути винятки з правила — на адресу більшости тих негативних вийнятків можна сказати „прости їм, Боже, бо вони не знають, що діють".

ЯРМАРОК 83-ГО ВІДДІЛУ СУА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк, Н. Й. (КЧ) — Річний Ярмарок 83-го Відділу СУА відбудеться тут у неділю, 23-го листопада цього року, від 9-ої год. ранку до 2-ої по полудні в домівці оо. Василіян, 27 схід 7-ма вул.

Пані Відділу приготовили чимало речей особистого і домашнього вжитку, які можуть також служити як гарні дарунки для рідних і знайомих з нагоди різних свят. Майже всі речі роблені ручно і надхнені думкою про українську традицію і народне мистецтво. Між іншим, виготовлено вишивки, вироби з керамікою та розмальовані українськими узорами свічки.

Діти зацікавляться українськими книжечками, ведмедиками у народному одязі, прикрасами на ялинку й іншими іграшками. Як і минулими роками, буде великий вибір домашнього печива. Пані з ярмаркової і господарської референтури, які відповідають за імпрезу, запрошують все громадянство відвідати ярмарок 83-го Відділу СУА.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Приятелями, що у вівторок, 28-го жовтня 1980 року, по тяжкій недузі, упокоїлася в Бозі наша Найдорожча **МАМА І БАБЦЯ**

бл. п.

РАЇСА ІЛЬЧИНСЬКА

Горем прибиті:
доньки — ГАЛИНА СУМИК з мужем ЮРІЄМ
внуки — АРІЯДНА І АЛЕКСАНДЕР
донька — ЗЕНОВІЯ ЛЕВКУЦЬ з мужем ІВАНОМ
внук — ЮРІЙ
Ближча і дальша Родина в Україні і Америці

ПОХОРОН відбувся 30-го жовтня 1980 р., о год. 9-ій рано з катедри св. о. Николая, на цвинтар св. о. Николая, Чікаго, Ілл.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього **МУЖА, БАТЬКА І ДІДА**

бл. п. інж.

ВАСИЛЯ МАРІЯША

буде відправлена

ПАНАХИДА

в неділю, 16-го листопада 1980 року
в українській православній катедрі
Св. Покрови в Southfield, Mich.

Дружина — СОФІЯ з БРЕНДЗАНІВ
Дочка — ЗІРКА ШЕФЕР і муж ФРАНК
Внука — ЗОРЯННА ДУДА і муж ПЕТРО

З безмірним жалем повідомляємо колишніх Колег-Приятелів із студій у Політехніці в Данціґу за польської займанщини, що знову, несподівано, відійшов один із наших сердечних Друзів

бл. п. дипл.-інж.

ВОЛОДИМИР БОГАЧЕВСЬКИЙ

колишній член УВО і ОУН, старшина 1-ої Української Дивізії УНА.

ПАНАХИДА у п'ятницю, 7-го листопада 1980 р., о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.
ПОХОРОН в суботу, 8-го листопада 1980 р., о год. 11-ій перед полуднем, з церкви св. Юрія при 7-ій вул. в Ню Йорку, на український православний цвинтар у Бавнд Бруку, Н. Дж.

Тяжким смутком прибитій ВП. Дружині, Дітям і цілій Родині Покійного — наше сердечне співчуття.

Колишні Друзі-Студенти в Данціґу

Дня 6-го листопада 1980 року, несподівано, відійшла у Вічність в Боффало, Н. Й.

бл. п.

МАРІЯ ЛИСАК

з дому МАРЧЕНКО

нар. 14-го січня 1925 р., в селі Матіяшівка, Полтавської области, учителька Шкіл Українознавства УККА і Православної Громади, виховник 2-го ступеня СУМ-А, мистецький керівник ансамблю СУМ-А і ОЖ ОЧСУ.

ПОХОРОН в понеділок, 10-го листопада 1980 р.

Горем прибиті:
муж — МИХАЙЛО
дочка — НІНА з родиною
Мама і Сестра в Україні

Замість квітів на могилу, просимо складати пожертви на виховні цілі українських молодечих організацій.

В неділю, 16-го листопада 1980 року, о год. 11-ій ранку
на українському православному цвинтарі
св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
буде відслужена

ПАНАХИДА

по бл. п. проф. д-рові медицини

ВАСИЛЕВІ ЛЬВОВИЧЕВІ ПЛЮЩЕВІ

До участи у молитвах запрошує

РОДИНА

БРАТСТВО КОЛ. ВОЯКІВ 1-ої УД УНА СТАНИЦЯ НЮ ЙОРК

ділиться сумною вісткою з Побратимами, Комбатантами та всім Українським Громадянством, що дня 5-го листопада 1980 р., ненадійно, відійшов у Вічність

сл. п. інж.

ВОЛОДИМИР БОГАЧЕВСЬКИЙ

кол. старшина 1-ої УД УНА, учасник боїв під Бродами, довголітній член Управи Станиці та заслужений громадський діяч.

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 7-го листопада 1980 р. в похоронному заведенні П. Яреми, в год. 7:30 веч.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ почнуться в суботу, 8-го листопада 1980 р., о год. 11:15 рано в церкві св. Юра в Ню Йорку, а звідтіля на цвинтар св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вельмишановній Дружині, Синам та Родині складаємо наші щирі співчуття.

Управа Станиці в Ню Йорку

БРАТСТВО ОХОРОНИ ВОЄННИХ МОГИЛ „БРОДИ-ЛЕВ"

ділиться сумною вісткою із всіми нашими Членами та Українським Громадянством, що з Волі Всевишнього, дня 5-го листопада 1980 р., несподівано, відійшов у Вічність

сл. п. інж.

ВОЛОДИМИР БОГАЧЕВСЬКИЙ

член-основник Б-ва „Броди-Лев", його довголітній та активний член Управи, кол. старшина 1-ої УД УНА, учасник боїв під Бродами та заслужений громадський діяч.

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 7-го листопада 1980 р. в похоронному заведенні П. Яреми, в год. 7:30 веч.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ почнуться в суботу, 8-го листопада 1980 р., о год. 11:15 рано в церкві св. Юра в Ню Йорку, а звідтіля на цвинтар св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вельмишановній Дружині, Синам та Родині, складаємо наші щирі співчуття.

Управа Б-ва „Броди-Лев"

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Українським Воїцтвом і цілою Українською Громадою, що в середу, 5-го листопада 1980 р., відійшов у Вічність

бл. п.

ВОЛОДИМИР БОГАЧЕВСЬКИЙ

нар. 10-го вересня 1903 р. в Григорові на Поділлі, інженер-електрик, старшина 1-ої УД УНА, учасник боїв під Бродами, основник і перший голова Товариства Українських Інженерів Америки, основник і перший голова хору „Думка", основник і перший голова церковного хору „Дзвони", голова і почесний голова хору ім. Митр. Андрея Шептицького, голова Комітету кол. студентів високих львівських шкіл, голова Комітету для видання англомовної книги про Львів, член багатьох українських суспільних і культурних організацій.

У глибокому смутку родина:

ТЕТЯНА з ГІРНЯКІВ — дружина
сини — ЮРІЙ й ОЛЕГ з дружинами РОМОЮ і МИРОСЛАВОЮ і дітьми АННОЮ, БОРИСОМ, АНДРІЄМ і НАДІЄЮ
донька — ОЛЕНА БАЧИНСЬКА з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ і дітьми МАЄЮ і НІНОЮ
брати — БОРИС і ІВАН з дружиною ІРИНОЮ і дітьми
сестра — СОФІЯ ШЕВЧУК
сестрінки:
КСЕНЯ КУЧЕР з мужем ВОЛОДИМИРОМ і рідньою
та ІРИНА БОРСУК з мужем БОГДАНОМ і рідньою
братаники:
РОМАН з дружиною АНЕЮ і дітьми
та ВОЛОДИМИР з дружиною МАРІЄЮ і рідньою
братаниця — ХРИСТИНА БАЧЕВСЬКА
кузени:
ГАЛИНА КУЛЬЧИЦЬКА з родиною
РОМАН КРАВЦІВ з родиною
НЕОНІЛЯ КРАВЦІВ з родиною
ДАНИЛО й ОМЕЛЯН БОГАЧЕВСЬКІ з родинами
МАРІЯ і ОЛЕГ ЛИСЯКИ з сином ОЛЕГОМ
шваґрова — ОКСАНА МАРТИНЕЦЬ з донькою МАРІЄЮ і рідньою
свати: ІВАННА ПРИЙМОВА, ЕВСТАХІЙ і ТЕТЯНА БАЧИНСЬКІ та МИКОЛА й ОЛЕКСАНДРА МЕЛЬНИКИ

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ почнуться в суботу, 8-го листопада 1980 р., о год. 11:15 рано в церкві св. Юра в Ню Йорку, а звідтіля на цвинтар св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Подається до відома Землякам Комарна й околиці; що

ДРУГА ЗУСТРІЧ ЗЕМЛЯЦТВА

відбудеться

в суботу, 29 листопада 1980 р., о 3-ій год. по пол. в залі Українського Спортового Клюбу
122 Друга Авеню, НЮ ЙОРК, Н. Й.

Бажаючі взяти участь у Зустрічі, зголоситься негайно на адресу: Putykewycz Stephan, 245 Hope Avenue, Passaic, N.J. 07055.
Програму Зустрічі вишлеться поштою, кожному зголошеному.

ЗА КОМІТЕТ:

Радович Микола Путикевич Стефан

Філядельфійська Округа Союзу Українок Америки
ЗАПРОШУЄ МОЛОДЬ І ГРОМАДЯНСТВО НА

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР УЛЯНИ ЛЮБОВИЧ

письменниці і журналістки, редакторки „Нашого Життя"

в неділю, 16-го листопада 1980 р., о год. 3:30 точно, в залі „Тризуба"

Участь, крім **АВТОРКИ**, беруть: **проф. д-р БОГДАН РОМАНЕНЧУК, співачка ЮЛІЯ ШАШАРОВСЬКА, піаністка ЛІДІЯ БУЛЬБА, член мистецької студії РОКСОЛЯНА ЧОРПІТА.**

Після програми — ЗУСТРІЧ з АВТОРКОЮ при чаю і солодким.
Вступ 3.00 дол.

Ведуча програмою **Людмила Чайківська**

П'ятниця, 14-го листопада 1980 року о годині 8:30 веч.
ВСТУП: 4 дол., СТУДЕНТИ І ЕМЕРИТИ — 3 дол.

Українська Студентська Громада *запрошує Шановне Громадянство на*

ПОКАЗ МОДИ РОКСОЛЯНИ ШЕҐЕДИН

Заля Українського Народного Дому
140 Prospect Avenue
Irvington, N.J.

Літературно...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

присутнього Юліяна Ґеника-Березовського з проханням: „А тепер, пане Юліяне, черга на вас, прошу задеклямуйте нам щось із Федьковича, Стефаника чи Франка". Очевидно „Юльцьо" ніколи не відмовлявся. І тоді неслися слова поеми співця Зеленої Буковини, Осипа Федьковича: „Довбуша"

„Гей, ци чюли, добрі люди,
Перед ким то звірі стинут?
А за ким то молодиці,
А за ким ґівчєта гинут?"

„...То наш Довбуш, наша слава,
Пан капітан на Під гір'ї,
Красний, красний як царевич
Років двадцять і чьотири"...

Лепкий і ми всі із запертим віддихом слухали чародія живого слова, Юліяна, сина Гуцульської землі. Недавно я закупив платівку із звукозаписом деяких рецитацій сл. п. Юліяна, що її видало Об'єднання Письменників „Слово" в Канаді. Ця платівка неначе воскресила в мої пам'яті незабутнього Юліяна, пригадала літературно-мистецькі вечори у Лепкого. Я мав змогу часто зустрічати Юліяна у домі Лепких та слухати його неперевершених деклямацій. На жаль, немає на платівці поеми „Довбуша", яка була його шедевром і яку він так незвичайно, так чудово деклямував. Мабуть пропала десь у воєнному вирі. Репертуар його мистецьких рецитацій з кожним роком збільшувався, до нього входили ще поеми Шевченка, Лепкого та інших. Серце з жалю стискається, коли згадаємо, що Юліяна вже давно немає в живих. Відійшов несподівано, передчасно у вічність 6-го травня 1952-го року в Торонто на 46-му році життя!

Опріч мистецьких деклямацій Юліяна, ми мали змогу також слухати сольоспів брата Юліяна д-ра Ярослава Ґеника-Березовського. (Сьогодні д-р Я. Березовський є відомим лікарем та громадським діячем у місті Гамільтоні, Канада). При супроводі фортепіяну старшої доньки поета Наталі він співав сольо „Фінале" Дениса Січинського, слова Лепкого („Розжалобися душа у смутках непомірних"), „Гетьмани" Д. Січинського, „Синю чічку" М. Гайворонського та інші. Він мав прекрасний героїчний тенор. Виступав він солістом на різних наших імпрезах та концертах в Кракові. Ми всі подивляли красу і силу його голосу.

* * *

Понад 50 років минуло з цього часу, коли я мав щастя і честь не лише пізнати незабутнього поета, славного співця Галицького Поділля, звичайного професора Ягайлонського університету, сенатора, Богдана Нестора Лепкого, але також побувати на цих літературно-мистецьких вечорах у його домі. 39 років тому, 21-го липня 1941 року відійшов несподівано поет у вічність. Відомий письменник, журналіст, неперевершений фейлетоніст, композитор стрілецьких пісень сл. п. Роман Купчинський (Галактіон Чіпка), один з приятелів і приклонників Лепкого, у своєму фейлетоні у „Свободі" в 10-ліття смерти поэ з. „Велике Серце", такими словами згадав поета: „На Раковицькому кладовищі, в далекому, чужому Кракові стоїть могила. На тій могилі напис: Богдан Лепкий. Вже 10 років лежить у тій могилі одне з найбільших і найшляхетніших українських сердець. Одне з найбільших, бо зміщало в собі безмежну любов до рідного народу і велику приязнь до людини. Одне з найшляхетніших, бо не знало злоби, ні зла. Билося те серце завсіди дуже лунко на загальну і поодиноку недолю, боліло над невдачами нашого минулого і тремтіло перед неясним майбутнім.

Може й тому так змучилося, може й тому помер Поет на серце... Прийде час і ми перенесемо Богдана Лепкого на рідну землю, а його серце зложимо там, де спочивають серця найбільших патріотів українського народу".

Багатьох колишніх учасників цих вечорів немає у живих. У березні ц.р. помер один з близьких приятелів поета проф. Д. Горняткевич. Із найближчої р одини поета залишилася єдина дочка Софія, Євгенія, яка проживає у Філядельфії. Нехай цих кілька слів згадки пригадають усім, ще живим учасникам цих вечорів, ті незабутні, радісні хвилини, які ми провели давно в домі Лепкого, в давньому Кракові.

Ю. Петрикевич — переможець тенісового турніру КЛК

„Міс Союзівка" Орися Ганушевська з фіналістами в групі чоловіків

Союзівка (Я.Р.). — Юрій Петрикевич з Ню Йорку здобув тенісовий примат Карпатського Лещетарського Клюбу (КЛК) і перехідну чашу д-ра Ярослава Рожанковського, вийшовши переможцем 20-го з черги турніру КЛК, який відбувся у суботу, 11-го жовтня в закритій залі у Кінгстоні, Н. Й. (по одному сетові до 8 ігор) з огляду на дощ, а в неділю — на кортах Союзівки.

Турнір відбувся у рамках традиційної осінньої зустрічі КЛК, Товариства Українських Інженерів Америки, Відділ Ню Йорк, та Українського Лікарського Товариства Північної Америки, Відділ Ню Йорк. Минулого року чашу д-ра Рожанковського виграв Роман Ракочий, мол., який цього року не міг взяти участи в турнірі.

У турнірі змагався 21 змагун—14 в групі чоловіків, 5 жінок і 2 юнаків.

У фінальній грі чоловіків Ю. Петрикевич переміг Юрія Грабця вислідом 6:4, 4:6, 6:4. У півфінальних іграх Ю. Петрикевич виелімінував Олеся Поповича — 6:2, 6:3, а Ю. Грабець — Юрія Витановича вислідом 6:2, 4:6, 6:4.

У групі жінок Арета Ракоча перемогла Христину Карпевич — 6:1, 6:1. У півфіналах А. Ракоча виелімінувала Арету Барановську 8:1, а Христя Карпевич — Еву Сахарук 8:6.

У групі переможених чоловіків перше місце здобув Сергій Сахарук, перемагаючи у фіналі Романа Кизика вислідом 6:2, 6:4. У групі юнацтва Тарас Грабець переміг Ару Барановську вислідом 6:3, 6:0. У групі переможених жінок Е. Сахарук перемогла Міру Кизик вислідом 6:0, 6:1.

Провід змагань: інж. Роман Ракочий ст., Ярослав Рубель, голова КЛК та Ю. Петрикевич.

Чашу вручив переможцеві її фундатор д-р Я. Рожанковський.

Усі фіналісти одержали нагороди, уфундовані КЛК що їх вручили їм: „Міс Союзівка" Орися Ганушевська, управитель Союзівки Володимир Квас, інж. Володимир Гнатківський, від Управи КЛК, та члени проводу змагань.

РОБ

Проф. Барагура...

(Закінчення зі стор. 1)

Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді /ОПЛДМ/ та при тісній й ініціятивній співпраці відомого нашого видавця Ю. Тищенка-Сірого в 50-тих роках почали акцію в справі видавання відповідного і найбільш на потребу дитячого журналу, що й пощастило здійснити в 1954-му році в порозумінні з тодішнім проводом УНСоюзу та редакцією „Свободи". Тоді встановлено редакцію журналу під проводом проф. Барагури та відомим письменником проф. Романом Завадовичем і ред. Богданом Гошовським у складі.

Основні інформації про „Чверть століття навчальної і виховної ролі „Веселки" написав проф. Барагура довідку під цією назвою, що в 1979-му році була надрукована у збірці виховних матеріялів „Українські діти — наше майбутнє", що вийшла з нагоди Року Дитини заходами Гуртка Прихильників Української Дитини в Торонто й опісля передрукована в Альманасі УНСоюзу на 1980 рік. До сказаного там можна і треба додати, що справжньою „душею" „Веселки" був від самого початку публікації цього журналу аж по сьогоднішній день наш Ювілят і йому та його співпрацівникам треба в головній мірі завдячувати започаткування та безперервну появу „Веселки" в її змістом і формою неперевершеності.

(Видавець „Веселки, УНСоюз та його в-во „Свобода", висловлюючи проф. Володимирові Барагурі велику і тривку вдячність за його прикладну працю і співпрацю, з нагоди його 70-ліття бажають йому многих-многих літ та багато щастя-долі для нього і його родини).

В Ню Йорку...

(Закінчення зі стор. 1)

ження України; д-р Роман Барановський від Асоціяції Українців Америки; ред. Роман Ільницький від Українського Демократичного Руху; Неоніля Сохан від Крайової Пластової Старшини; Іван Павленко від Головної Управи Об'єднання Демократичної Української Молоді; Мирон Стебельський від „Чорноморської Січі", Ньюарк; сотник Іларіон Поліщук від Союзу Ветеранів Українського Резистансу, та вкінці — мгр Онуфрій Ґерманюк

Представники молодечих організацій та „Чорноморської Січі" разом з привітами склали подяки за моральну і матеріяльну піддержку їхньої виховної праці. Представники громадських установ та організацій підкреслювали заслуги УБСоюзу для українського громадського і політичного життя і висловлювали признання Українському Братському Союзові за його поставу на XIII Конґресі Українців Америки в обороні демократичних принципів та правопорядку у громадському і політичному житті — діяльності українців Америки та Канади.

Були відчитані також письмові привіти, які наспіли від багатьох організацій, установ та окремих осіб з нагоди святкування 70-річчя Союзу, а голова Ювілейного комітету Микола Турецький подякував Едвардові Попелеві за ведення бенкету, а членам комітету — за великий вклад праці у цю успішну імпрезу.

Отець прот. Володимир Базилевський, склавши побажання Ювілятові — закінчив свято молитвою.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО ШАВАЛЮК, член УНС Відд. 175 св. о. Миколая в Детройті, помер 8 червня 1980 р. на 66-му р. життя. Нар. 1914 р. в с. Криве біля Радехова, Україна; членом УНС став у 1951 р. Залишив у смутку дружину Ірину, тещу, брата Степана в Україні і ближчу та дальшу родину в Америці і в Україні. Похорон відбувся 11 червня 1980 р. на цвинтарі св. Ядвиги в Дірборн Гайтс, Міч.

Вічна Йому Пам'ять!
Ярослав Козюк, секр.

ЮСТИНА СЕМЧИШИН, членка УНС Відд. 277 в Гартфорді, Конн., померла 23-го квітня на 72-му р. життя. Нар. 1908 р. Залишила у смутку синів Николу і Іллю та 3 внуків. Похорон відбувся 26 квітня в Глястонбері.

Вічна Їй Пам'ять!
Семен Кравець, секр.

ГАВРИЛО ФЕДІР ТОЦЬКИЙ, член УНС Відд. 486 ім. С. Петлюри в Сан Франціско, помер 27 жовтня 1979 р. на 78-му р. життя. Нар. 1902 р. в Україні; членом УНС став 1964 р. Залишив у смутку пасерба Юрія. Похорон відбувся на цвинтарі Сенбіяни.

Вічна Йому Пам'ять!
Христина Блищ, секр.

ЙОСИФ БОЙКО, член УНС Відд. 292 св. Івана Хрестителя в Детройті, Міч., помер 24 травня 1980 р. на 70-му р. життя. Нар. 1910 р. в Україні; членом УНС став 1951 р. Залишив у смутку дружину Емілію, сина Ростислава, дочку Христину, 2 внуків, сестри Анну й Ірену та брата Івана Богдана. Похорон відбувся 27 травня на цвинтарі Резурекшен, Трой, Міч.

Вічна Йому Пам'ять!
Стелла Федик, секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

